

Երևան, 18 Հոկտեմբեր, 2021

ՏԵՐՈՒՆԱԿԱՆ ԱՊՈՅՔ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմասպութիւն Հօր Յիսուս, փուր ինձ իմասպութիւն վբարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա զիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 119

ԱՍՏՈՒՆԻՑ ԽՈՍՔԸ ԿԵԱՆՔԻ ԼՈՅՆ

Խօսքդ ճրագ է քայլերուս,
լուսաւորող՝ ճամբաներուս:
Երդում ըրի եւ խոսպացայ՝
արդար վճիռներդ գործադրել:
Տառապանքս շապ ծանր է, Տէր,
կեանք փուր ինծի, քու խոսպումիդ համաձայն:
Աղօթքներս կամաւոր ընծայի փեղ ընդունէ, Տէր,
եւ օրէնքներդ սորվեցուր ինծի:
Թէպէս կեանքս յարափեւ վփանգի մէջ է,
սակայն Օրէնքդ բնաւ չեմ մոռնար:
Ամբարիշփները ինծի համար թակարդ լարեցին,
սակայն ես չշեղեցայ հրահանգներէդ:
Ինծի յաւիփենական ժառանգութիւն դարձուցի պափուիրաններդ,
որովհետեւ սրբիս ուրախութիւն են անոնք:
Որոշած եմ կանոններդ կափարել,
այդ է յաւիփենական վարձափրութիւնս:

ՃԱՐԱԿԱՆ - ԱՊՈՅՔ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:

Ամենաստուգր Երրորդութիւն, առու աշխարհիս խաղաղութիւն:

Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցելոց ալփայութիւն:

Արի Աստուած Հարյուն մերոց, որ ապաւէն ես նեղելոց:

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
ազ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի պուէ եւ ի գիշերի,
ի նսպիլ ի դան, ի զնալ ի ճանապարհ,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՛ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:

ՕՐՈՒՅՆ ՆԻՒԹԸ

ՀՎ

ԱՌԱՎԿԱՅ 18 ԳԼՈՒԽ

ԻՄԱՍՏՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ԲԹԱՎՄԱՏՈՒԹԻՒՆ 18:2-10

18րդ գլուխի 2հմրէն սկսեալ, ինչպէս նախապէս ալ փեսանք, որ յիմարին համար հաճելի ու ախտրժելի չէ խոհեմութիւնը, իմաստուն խօսքը, բակալին ըստելու համար, որ եթե երբեք քիչ մըն ալ անդին անցնինք, եւ ըստենք որ Իմաստութիւն ըստելով կը հասկնանք Յիսուս Քրիստոսի, շափ հաճելի չէ, որովհետեւ այդ իմաստութիւնը նախ պիտի մաքրէ միտքն ու խորհուրդները, որպէսզի հետոյ իմաստութեամբ լեցնէ: Ուստի որքանով պարբռասպ է յիմարը այդ իմաստութիւնը ընդունելու: Անոր փոխարէն կուգէ իր սրբին մէջ եղածը յայբնել, այսինքն՝ ինչ որ իր խորհուրդներն են, մարդկային մրածումներն ու ծրագիրները:

3րդ համարը կու զայ ցոյց բալու, որ ամէն մէկ արարք նաեւ ունի իր հետեւանքը, երբ կըսէ. «Ամբարիշփը երբ զայ՝ անարգութիւն ալ կու զայ, ու նախապինքին հեր՝ խայբառակութիւն»: Պարզ եւ յստակ բացաբրութիւն: Ամբարիշփը այն մարդն է որ ամէն բանի ծաղրանքը, անարգանքը ընելու պարբռասպակամութիւնը ունի: ըլլայ Աստուծոյ խօսքին նկարմամբ, ըլլայ հաւաքրի նկարմամբ:

4րդ համարը որքան գեղեցիկ արբայայպութիւն է երբ կըսէ. «Մարդուն բերնին խօսքերը խորունկ ջուրեր են, իսկ իմաստութեան աղբիւրը առապարուի գեւք»: Կը նշանակէ ինչպիսի խորութիւն կայ իւրաքանչիր իմաստուն խօսքի բակ, նման այն խորունկ ջրհորին, ուր մարդիկ կու զան ջուր վերցնելու: Իսկ իմաստութիւնն ալ կը ննանցնէ առապարուի գեւքի:

5րդ համարը զգուշացում մըն է, թէ ինչպիսի դաբասպանով կամ ինչպիսի արժեզափով մարդիկը դաբասպանի կ'ենթարկենք, զգուշացում, որ յանկարծ ըլլայ թէ արդարը սուր սեպենք, իսկ ամբարիշփին աշառութիւն ընենք: Բան մը որմէ Աստուծ չախորժիր:

6րդ համարը կը յիշեցնէ Քրիստոսի այն խօսքը որ կըսէ. «Բերանը սրբին աւելցուքն է որ դուրս կու բայ», այսպես եւս նոյն իմաստը արբայայպող խօսքն մըն է որ կըսէ. «Անմիտ մարդուն շրթունքները կտի կը բերեն, ու անոր բերանը ծեծողը կը կանչէ», որ կը նշանակէ անմիտ մարդուն սրբին մէջինը ուրիշ բան չէ եթէ ոչ այնպիսի խորհուրդներ որոնք շինիչ չեն, այլ կոհիի պարբռասպ նիւթեր, ու ծեծողը իրաւիրող:

Իսկ 7րդ համարը այս անգամ ցոյց կու բամ անմիտ մարդուն վիճակը, ուր ոչ միայն ուրիշին նկարմամբ կոհի, այլ այս անգամ նոյնինքն իր անձին նկարմամբ երբ «անոր բերնին ելած խօսք պիտի կործանէ զինք, եւ անոր շրթունքներին դուրս ելածը իր անձին որոզայյ»: 8րդ համար. «Քսու մարդուն խօսքերը քաղցր պարառներու պէս են» զգուշացում դաբարկ խօսքերէ ու բամբասանքներէ, որոնք քաղցր պարառներու պէս են, համով կը թուին, բայց անոնց ազեղցութիւնը մարդուն մրածելակերպին ու խերիելակերպին վրայ: Այնքան համեղ կը թուին, ինչպէս որեւէ մէկ պարառ կ'ուզենք նորէն ունենալ նոյնէն: Ահա այդ դաբարկ ու բամբասանքի նիւթերու փոխարէն Երեմիա մարգարէն կը նախընդու Աստուծոյ խօսքին ճաշակումը, որ շափ աւելի քաղցր է ճշմարգորէն:

9րդ համարը կը խօսի ծուլութեան մասին, որ դարձեալ անընդունելի երեւոյթ է: Յաճախ կ'ուզենք պահ մը, աշխատվ մը հանգիստ ընել մեր գործին մէջ, սակայն, ոչ այնպէս մը որ ծուլութեան բանի մէզ: Որովհետեւ ծուլութիւնը կործանիչ է: Որովհետեւ մարդը կոչուած է գործելու: Զկայ ճէզոք վիճակ, կամ այս կողմի կամ այդ կողմի: Կամ Աստուծոյ գոչակից կամ չարին գործակից:

Ի վերջոյ, այսօրուան վերջին համարը, 10րդ համար կու զայ սորվեցնելու եթէ չենք գիտեր, յիշեցնելու եթէ մոռցեր ենք, «Տիրոջ անունը ամուր աշբարակ է: Վրդարը անոր կը դիմէ ու ապահով ապաստանարան կ'ունենայ»: Սիրելիներ, այսօր ալ մեր ներդութեան եւ կամ ուրախութեան մէջ երբ Աստուծոյ անունը կը կանչենք, միշտ յիշենք յէ որպէս ինչ կը կանչենք, որպէս պարզ սովորական անուն մը, ինչպէս յաճախ պիտի կանչենք մեր բարեկամներուն կամ ծանօթներուն անունները: Որովհետեւ Աստուծոյ պարագային պարզ անուանում մը, որքան Անոր ինչպիսին ըլլալը: Շափ մը անունները քրուած են Աստուծաշունչ Մաքեանին մէջ Աստուծոյ որպէս անունը, սակայն այդ բոլորը ցոյց կու բան թէ ով է եւ ինչպիսին է Ան: Անուն ըլլալէ աւելի օգործին է, օգնութիւն է, մխիթարութիւն է, փրկութիւն է, մեղքերու քառութիւն եւ թողութիւն է, բժշկութիւն է, յոյս է, ապաւէն է, Տէր է, ապաստան է, հովանի է, ամէն ինչ է: Բաւարար է որ երբ անունը կը կանչենք, կանչենք հաւաքրով, յոյսով, վսպահութեամբ: Ահա այսօրուան օրերը որ կ'ապրինք որքան կարիքը կը զգացուի այդ անունին դիմելու: Նոյն այդ անունը նաեւ քրեւոցաւ մեր փրկին Յիսուս Քրիստոսին: Տէր, Էմմանուիկ, Քրիստոս, Յիսուս, որ դարձեալ կը նշանակէ՝ Տէր է, փրկութիւն ընող, մեզի հետ է, Օծեալ է, Տէրը կը փրկէ, պիտի փրկէ: Ուրեմն երբ այդ անունը կը կանչենք, կանչենք այդ հաւաքրով առանց կասկածելու: